

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

Також ми порівняли відповіді студентів в межах кожного курсу, розбивши студентів на дві групи за критерієм, чи вони мали додаткові курси з комунікації чи ні. Порівнюючи результати цих груп в межах 2 курсу, ми виявили, що між відповідями студентів немає достовірної різниці. У той же час, між відповідями студентів цих двох груп на 6 курсі по багатьох параметрах відмічається достовірна різниця з переважанням кращої самооцінки тими студентами, які відвідували елективні курси з професійної комунікації в рамках університетської програми.

Висновки. Більшість студентів висловили задоволення як навчальним процесом в цілому, так і такими складовими навчального процесу, як навчання та оцінювання. Студенти 6 курсу, які відвідували елективні курси з професійної комунікації вище оцінюють свій рівень професійної комунікації.

Список використаних джерел:

1. Accreditation Council for Graduate Medical Education. 2021. #ACGME2021 Session Summary: Moving Urgently toward Competency-Based Assessment in GME [Internet]. <https://www.acgme.org/newsroom/blog/2021/3/acgme2021-session-summary-moving-urgently-toward-competency-based-assessment-in-gme/>
2. Rider, E.A. (2010). Interpersonal and communication skills. In E. Rider & R. Nawotniak, (Eds.), *A practical guide to teaching and assessing the ACGME core competencies* (2nd ed.) Marblehead, MA: HCPro, Inc.
3. Fieger, P.(2012). Measuring student satisfaction from the Student Outcomes Survey. Adelaide, Australia: National Centre for Vocational Education Research.
4. Peterson, E. B., Calhoun, A. W., & Rider, E. A. (2014). The reliability of a modified Kalamazoo Consensus Statement Checklist for assessing the communication skills of multidisciplinary clinicians in the simulated environment. *Patient education and counseling*, 96(3), 411–418.

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ ІМУНОПРОФІЛАКТИКИ ІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ СИМУЛЯЦІЙНОГО СЦЕНАРІЮ НА ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ ПІДГОТОВКИ ІНТЕРНІВ-ПЕДІАТРІВ

Гарас М.Н., Іванова Л.А., Горбатюк І.Б., Романчук Л.І.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Імунопрофілактика на сьогодні є фактично єдиним дієвим засобом стримування і поширення інфекційних хвороб. Про її користь і шкоду ведуться суперечки вже не одне десятиліття, але реальної альтернативи їй на сьогодні немає [1]. З метою оволодіння ключовими компетентностями

лікарями-інтернами у їх навчання в останні роки упроваджується елементи симуляційного навчання. Симуляційне навчання є важливим інструментом сучасної медичної освіти. Розвиток симуляційних форм навчання підвищує якість навчання медичної освіти. Симуляційні сценарії можуть значно підвищити мотивацію і зацікавленість студентів/лікарів-інтернів, лікарів до навчання, оволодіння практичними навичками і їхньою здатністю реалізовувати ці вміння в подальшій професійній діяльності [2].

Власний досвід продемонстровано на прикладі методики проведення практичного заняття «Основи імунізації дітей» для лікарів-інтернів першого року навчання зі спеціальності «Педіатрія». Актуальність обраної теми визначалася недостатнім охопленням плановими щепленнями дитячого та дорослого населення та спалахами вакцинерованих інфекційних захворювань останнім часом. Заняття проведено за стандартною схемою, водночас основні етапи містили використання елементів симуляційного навчання із використанням методик роботи в малих групах із «зануренням у середовище», використання принципів зворотного зв'язку за результатами та презентацію результатів анкетування батьків щодо ставлення до імунопрофілактики інфекційних захворювань.

Лікарі-інтерни під час роботи в «малих групах» формували індивідуальну вакцинальну траєкторію стандартизованого пацієнта з подальшою участю в реалізації симуляційного сценарію «У кабінеті щеплень». Використана методика навчання відповідає компетентісному підходу, оскільки дозволяє застосувати здобуті знання на практиці, поєднавши опановування практичними вміннями (створення індивідуалізованої «вакцинальної траєкторії» дитини) та навичками (реалізація симуляційного сценарію). Участь у сценарії можна розглядати як методику «занурення в середовище» відтворенням реальної картини, що допомагає збагатити й удосконалити комунікативні навички з отриманням інформованої згоди на проведення процедури, передвакцинального огляду та обстеження дитини, виконання маніпуляції щеплення та контролю ранньої реакції на введення імунобіологічного препарату.

Методика проведення практичного заняття з використанням елементів симуляційного сценарію стосовно імунізації дітей на післядипломному етапі навчання є особливою педагогічною стратегією, що дає змогу оволодіти комунікативними та спеціальним фаховими компетентностями, вдосконалити практичний напрям підготовки майбутніх лікарів, зменшити інтервал між теоретичними знаннями та клінічною практикою, а також ефективно сформувані в молодого фахівця пізнавальну активність, самостійність, комунікативність, відчуття необхідності постійного самовдосконалення.

Список використаних жерел:

1. Строй О. А., Сліпачук Л. В. Аналіз ефективності вакцинації проти кору у дітей з харчовою сенсibiliзацією. Актуальні питання педіатрії, акушерства та гінекології. 2020. № 1. С.31-36.
2. Бледнова К.О., Смандич В.С., Ходоровський В.М., Геруш І.В. Основні переваги застосування симуляційних методів освіти. В: Медична симуляція – погляд у майбутнє (впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України) (для лікарів, науковців та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Чернівці, 17-18.02.2023 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. – С. 38-40.

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Гарасим А.А., Смандич В.С, Мандрик О.Є., Сокорська В.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання надає практичний досвід без ризику для пацієнтів. Воно покращує якість освіти та дозволяє медикам-спеціалістам отримати додатковий досвід. Технологічні інновації також роблять його більш доступним та ефективним.

Симуляційне навчання - це метод навчання, що використовує симуляційні моделі або сценарії для створення віртуального чи імітованого середовища, яке відображає реальні умови або ситуації. Метою є надання студентам можливості отримати практичний досвід та відчуття реальності, не потрапляючи в реальні ситуації. Розглянемо основні аргументи подальшої перспективи симуляційного навчання.

На сьогоднішній день симуляційне навчання стає все більш важливим елементом сучасної освітньої парадигми. Симуляційні сценарії дозволяють медичним студентам та лікарям розвивати та вдосконалювати клінічні навички в безпечному середовищі, моделюючи реальні клінічні ситуації. Це сприяє підвищенню впевненості та компетентності медичних працівників. Не менш важливим є тренування реагування медика на екстренну ситуацію, що дає можливість ефективно тренувати медичних працівників у реакції на невідкладні та критичні ситуації, (серцеві напади, травми, тощо) що в майбутньому зменшує ризик помилок у реальних ситуаціях.

Симуляційне навчання сприяє співпраці між різними категоріями медичних працівників, такими як лікарі, медсестри, фармацевти та інші. Це підвищить ефективність командної роботи та комунікації в клінічних ситуаціях, що теж є однією із найбільших переваг симуляційного навчання.